

Bilag 1.

FORSIKRINGSRAADET

*København, den 7. Marts 1939.**Til Udvalget af 31. Maj 1938 angaaende fraskilte Hustruers Pensionsret.*

Ved Skrivelse af 29. Oktober f. A. har Udvalget anmodet Forsikringsraadet om at udtale sig om, hvorvidt en Løsning af Spørgsmaalet om fraskilte Hustruers Ret til Pension eller Andel i en saadan ved den tidligere Ægtefælles Død efter følgende Hovedlinier:

»Fraskilt Hustru har Krav paa Pension ved Mandens Død, saafremt Manden var tilpligtet at svare Underholdsbidrag til hende, og Ægteskabet ikke var opløst inden 5 Aar efter dets Indgaaelse. Pensionen kan ikke andrage et større Beløb end Underholdsbidraget. Saafremt Manden efterlader sig Enke, deles Enkepensionen mellem de to Hustruer i Forhold til Længden af det Tidsrum, i hvilket hver af dem har været gift med Tjenestemanden. At Pensionsretten efter Tjenestemandens Død bortfalder for den ene Hustrus Vedkommende ved Dødsfald, nyt Ægteskab eller paa anden Maade, er uden Betydning for den anden Hustrus Pensionsforhold«.

maa antages at ville medføre forøgede Udgifter for de under Raadets Tilsyn staaende Livsforsikringsselskaber, der tegner Pensionsforsikringer, og de under Raadets Tilsyn staaende Pensionskasser.

Saaledes foranlediget skal man udtale, at det efter Forsikringsraadets Formening er tvivlsomt, om den Udgiftsforøgelse, der for de paagældende Selskaber fremkommer ved, at de herefter normalt skal udrede Enkepension, naar en ugift pensionsforsikret Person afgaar ved Døden og efterlader sig en eller flere fraskilte Hustruer, vil kunne opvejes af den Besparelse, der opnaas ved, at Enkepensionen efter en afdød gift pensionsforsikret Person, der efterlader sig en eller flere fraskilte Hustruer, skal deles mellem afdødes Hustru og fraskilte Hustruer.

Da den mulige Udgiftsforøgelse for Selskaberne maa antages ikke at blive betydelig, og da en rationel Hensyntagen til Skilsmissehyppighederne ikke synes mulig paa Grundlag af det foreliggende statistiske Materiale, hvorpaa der iøvrigt ikke bør lægges stor Vægt ved Vurderingen af den fremtidige Udvikling, er Forsikringsraadet ikke sindet at kræve nogen Ændring i Selskabernes Beregningsgrundlag for Pensionsforsikring ved en eventuel almindelig Indførelse af de af Udvalget for Statens Tjenestemænd foreslaaede Regler om fraskilte Hustruers Adgang til Pension eller Andel i saadan.

Tilsvarende Bemærkninger gælder for de i Henhold til Lov Nr. 183 af 11. Maj 1935 under Statstilsyn staaende Pensionskasser.

Man undlader ikke at pege paa, at Delingen af Enkepensionen mellem flere dertil berettigede i Forhold til Længden af det Tidsrum, de enkelte har levet i Ægteskab med den afdøde, vil medføre visse praktiske Vanskeligheder, hvis Manden ønsker paa forsikringsmæssig Basis at supplere de enkeltes Pensioner, idet der for den Hustru, hvormed Ægteskabet bestaar, vil være Trang til en med Tiden faldende forsikringsmæssig Dækning og for de øvriges Vedkommende en med Tiden stigende forsikringsmæssig Dækning.

Under Hensyn hertil og til, at de af Udvalget foreslaaede Delingsregler medfører, at Pensionen til en Kvinde, der bliver Enke efter en Mand, med hvem hun kun i kort Tid har været gift, bliver yderst ringe, hvis Manden efterlader sig en pensionsberettiget Hustru, samt til at de fraskilte Hustruers Andel i Pensionen stadig formindskes, efter at Manden har indgaaet nyt Ægteskab og, hvis det nye Ægteskab